

139. Lov om Ændringer i Lov Nr. 343 af 6. Maj 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere. (Justitsminister *Harald Petersen*). [A. Sp. 4651. — C. Sp. 1375 og 1391].

Fremsat i *Folketinget* $20/5$ (F. Sp. 2175). 1. Beh. $21/5$ (F. Sp. 2181). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Levinson, Einer-Jensen, Smørum [Formand], Sørensen [Sejlfloed], Yde, H. C. Hansen, Strøm, Peder Clausager, P. D. Jensen, Marius Jensen, Ejnar Kjær, Juul, Skjerbæk [Sekretær], Victor Larsen og Boeck-Hansen). Betænkning (B. Sp. 1167) afgivet $21/5$. (Ordfører: Marius Jensen). 2. Beh. $27/5$ (F. Sp. 2207). 3. Beh. $27/5$ (F. Sp. 2218). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $28/5$ (L. Sp. 1170). 2. Beh. $28/5$ (L. Sp. 1182). 3. Beh. $28/5$ (L. Sp. 1189). *Loven stadfæstet 30. Maj 1941.* (Lov-Tid. Nr. 246).

Ifølge § 20 i Lov Nr. 343 af 6. Maj 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere har en Medhjælper, som er fæstet for et halvt Aar, eller som har tjent i et saadant Tidsrum, Krav paa *Frihed* i 3 Søgnedage og en Medhjælper, som er fæstet for et helt Aar, eller som har tjent i et saadant Tidsrum, i 6 Søgnedage i Tjenestetidens Løb. Disse Fridage kan gives samlet eller enkeltvis efter Medhjælperens Ønske. Er Tidspunktet for Fridagene ikke aftalt, afgør Husbonden i Tilfælde af Uenighed, hvornaar Fridagene skal gives.

Denne Regel har stadig haft Gyldighed for sit Omraade, idet det i den senere almindelige Lov Nr. 170 af 13. April 1938 om Ferie med Løn udtrykkelig er bestemt, at Ferieloven ikke omfatter Personer, der henhører under Medhjælperloven.

I den Betænkning, som *Landarbejderkommissionen* afgav i Januar—Februar 1940, foreslog Kommissionens Flertal, at de i Ferieloven indeholdte Regler blev udvidet til at omfatte Medhjælperforholdet. Et Mindretal, bestaaende af Repræsentanterne for de samvirkende Landboforeninger, kunde derimod ikke tiltræde, at Ferielovens Bestemmelser overførtes uændrede paa Medhjælperforholdet inden for Landbruget, idet de gjorde gældende, at Enkelthederne i Ferieloven var vedtaget med andre Forhold for Øje, og at Feriemærkesystemet var for kunstigt til Gennemførelse særlig for de middelstore og mindre Landbrug.

Justitsministeriet var enig i, at Medhjælpere med Hensyn til Retten til Ferie ikke burde stilles væsentlig ringere end andre Personer, der i øvrigt er beskæftiget i offentlig eller privat Virksomhed; paa den anden Side fandt man det under de forhaandenværende Forhold overvejende betænkeligt at